

Nemravná politika.

V zemích ústavních, kde lid sám sobě vládne prostřednictvím stran, jest patřično, aby tyto domahaly se nadvlády pouze jenom na základě zásad jimiž hodlají řídit správu země, na základě poctivých a svědomitých úmyslů svých, na základě cest, jež by národ k blahobytu vedly. Každé uchýlení se od směru tohoto, každý klam na národu spáchaný, každé setrvání ve směru, jež blahobytu země jest na újmu, každé falšování skutečnosti, jest nemravností, kterouž sama sebe hanobí každá strana, jež by se jí dopouštěla.

Jaký blahobyť v této zemi za blahodárné správy republikánské převládal, jest snad dosud každému v dobré paměti a jaký obrát nastal, když uchočila se otevírá vláda demokratická i brozila a počala prováděti zásady své, to víme a pocítujeme všichni. Však vzdor tomu před několika týdny demokracie iowská ve státním sjezdu svém velebila vše to co minulý kongres vykonal na újmu a zákazu blahobytu země a nyní následuje jí v tom demokracie ohioská. Tato poslednějšť neostýchá se počíti prohlášení svých zásad následovně:

"Demokratická strana v Ohio shromážděna v konvenci poukazuje a uspokojením a pýchou na moudrost jednání strany v minulých dvou letech a na výsledky docílené dle slibů svých, totiž zrušení rep. zákona známého co zákon Shermanův, neamerického federálního volebního zákona a zákona McKinleyho, kterémuž zrušení následuje vracející se blahobyť tou měrou, že i republikáné jsou nuceni to uznávati." A dále praví: "Když uvážíme to, že strana demokratická přijala od republikánů roku 1892 zbankrotlou pokladnu, že zdědila zlopověstné zákony peněžní a celní, kteréž připravili a konečně přivedli třeň roku 1893, pak usílujeme, že jsme oprávněni k dťku lidu za odvahu s jakou jsme proti těmto zákonům vystoupili a je zrušili."

Kdo sledoval průběh přijetí zákona Shermanova bedlivě, ten každý uznati musí, že zákon ten nebyl zákonem republikánským, že nevyšel z vůle strany republikánské a v souhlase s jejími zásadami, nýbrž že přijat byl na odvrácení horšho zla, jež demokraté připravovali a byli by tehdy s pomocí několika republikánů uskutečnili. Tak jako v každém jiném kongresu po minulých 18 let, tak i v kongresu 51. byla předloha na zavedení neobmezeného ražení stříbra a bylo tehdy skutečně nebezpečí, že přijata bude. Aby to se odvrátilo, navrhl Sherman zákon nyní jmenem jeho známý, který konečně v pozměněném způsobu přijat byl a účel, pro který podán byl, totiž odvrácení neobmezeného ražení stříbra, úplně posloužil. Jak si strany vůči otázce stříbra stály, vysvětlá z toho, že když dne 5. června r. 1890 jednalo se o Shermanův zákon a Bland navrhoval neobmezené ražení stříbra, že 116 poslanců, kteří pro návrh jeho hlasovali, pouze 11 bylo republikánů, kdežto ze 140 proti hlasovavších pouze 13 bylo demokratů. Podobně když dne 17 června o téže otázce hlasováno bylo v senátu, že 43, kteří hlasovali pro neobmezené ražení stříbra bylo 15 republikánů, kdežto se 24 proti hlasovavších byli

pouze 3 demokraté. Kdyby nebyl býval tehdy přijat zákon Shermanův a bylo šlo po vůli demokratů, byli bychom hnedle tehdy v r. 1890 upadli ve všeobecné finanční zmatky jež zákon Shermanův odvrátil. Uvážíme-li pak, že zákon Shermanův nyní již po dva roky jest odvolán a posud se nevrátil ani stín toho blahobytu, který jsme v letech 1890, 1891 a 1892 za téhož zákona požívali, pak seznáme plnou měrou lichost nároku demokratické konvence, že zákon týž byl vinným třeň jež roku 1893 nastala a posud nadřžuje.

Většim ještě zvrácením pravdy než to, jest drzé tvrzení, že by zákon McKinleyho byl třeň nyníš zavini. Vždyť každý má snad v dobré paměti, že léta 1891 a 1892, v kterých zákon McKinleyho byl v úplné platnosti, byly lety největšho blahobytu, v jakém se kdy země nalézala. O letech presidentských voleb soudí se vždy, že následkem nejistoty o výsledku jest obchod zaražen, však to neplatilo r. 1892. Demokratický časopis newyorský Herald psal v červenci 1892: "Dle veškerých svědectví bude toto špatný, smutný rok pro proroky blůdy v obou stranách. Jejich zaměštnání pomínulo a nebude jim zbývat v této kampani jiného, než být pěkně zticha, aneb křvit nad pohoršlivým blahobytem. Neš zcela ničeho, nač by mohli skuhrat. Obchod země jest v zdravém a kvetoucím stavu až k omrzení. Nové průmyslové podniky k výrobě železných, bavlňených a vlněných výrobků zakládají se ve všech částech země a kdežto výtěžek jest skrovný, obchod stojí na pevné půdě a vyhlídka na vše strany jest nadějná a povzbuzující."

Obchodní jednatelství R. G. Dunn & Co. soudilo o roce končícím dnem 30. června 1892 následovně:

"V celých dějinách této země žádný úřední rok nemůže se vyrovnati množství průmyslové výroby a velikosti obchodu domácího i zahraničného roku právě skončenému. — Úpadek za minulého půl roku bylo 5503 proti 6073 v r. 1891 a závazky 62 miliony proti 90 milionům a celkem nejmenšť za min. pět roků. Vzdor levným cenám zřůstají nové závody všude, i v oboru železářském a ještě více ve vlněném a bavlňeném." Toto jest svědectví svědků soudobných o průběhu zákona McKinleyho.

Když některý fanatický časopis, buď z nevědomosti neb z čirého fanatismu osměl se oovozovati, že zákon McKinleyho byl příčinou třeň nyníš panujících, kdežto každý z jeho čtenářů vř v vlastně zkušenosť, že pokud neřzilo zemi zrušení zákona toho, panoval zde největš možný blahobyť, pak můžeme útrpně pokrčiti nad takovou zlomyšlností neb nevědomostí rameuy. Však když celá strana politická sněží se k takovéto makavé lži, pak provozuje politiku nemravnou a zaslouží nejen opovržení, nýbrž politickou smrt, neboť chtějí takto klamati národ, jest patrnou známkou znemravnělosti a úpadku strany takové.

Bucklen's Arnica Salve

nejlepší masť na pomezání, oděnění, bolesti, vředy, svrab, rozpukané ruce, kufň oka, lišej, vyraženiny, a jiné vyléčí zlatou žílou, aneb se peníze nepřijmou. Jest zaručeno, že úplně uspokojí aneb se peníze vrátí. Cena 25c. krabička. Na prodej u Goodman Drug Co., Omaha, Neb.

Výlet pro hledající domovy

dne 29. srpna a 10. a 29. září.

V zmíněné dny vypraví Missouri Pacific dráha vlaky do jižních, jihozápadních a západních stanic za cenu valně snžzenou, jakož i s povolením ku zastavení se dle libosti. O podrobnostech dopište na Webster nádraží na 15. a Webster ul. aneb na městskou úřadovnu, severových. roh Farnam a 13. ul., Omaha, Neb.

Thos. F. Goodfrey, P.&T.A.

J. O. Phillippi, A.G.F.&P.A. tdx1

Po ovoce jejich poznáte je.

Nerozumným etlem demokratické politiky bylo, ničiti a rušiti vše co republikáné budovali neb zbudovati se snažili, bez ohledu na to, zdali to prospěšným aneb ne. Vezmeme-li k ruce prohlášení demokratických zásad z minulých presidentských voleb sledáme, že strana ta nekladla si tehdy žádný určitý cíl toho, co by chtěla budovati, nýbrž slibovala jen vše ničiti: zrušení zákona McKinleyho, zrušení reciprocity, zrušení zákona Shermanova a zrušení zákona volebního, to byly hlavní její požadavky.

Jak dalece se straně demokratické povedlo, cítí každý. Tento svrchu uvedený program provedla skoro úplně, až na štěstí nato, že v zrušení ochrany celní nešla tak daleko jak slibovala a brozila. Největš politickou chybu a největšim oslovatvím jehož se kdy strana ta dopustila bylo dojísta zrušení reciprocity. Co byla reciprocity? Zákonem McKinleyho tehdy zrušeno bylo clo na cukr a reciprocity byl zákon, kterýž dával právo prezidentu znovu uložit clo na cukr, jakož i na kávu, čaj a kůže (což vše po předcházejících 10 až 15 roků bez cla přiváženo bylo) z těch zemí, kteréž by našim exportérům neposkytly výhody před exportéry jiných zemí, za to že my tyto předměty jejich bez cla připouštíme. Jinými slovy, my požadovali zvláštní výhod od takových zemí, ač sami jsme jim žádně zvláštní výhody neposkytovali, nýbrž pouze jen takové, jako všem ostatním. Že nám přece tyto výhody poskytnuli, bylo jen proto, že jsme mohli hrozbu svou splniti a uvalením cla na jejich předměty trý jim uzavřiti, jiným pak otevřené ponechati.

Většina jihoamerických republik tehdy ochotně přistoupila na požadavek náš, tak jakož i některé země evropské a pod působením reciprocity vzrůstal obchod náš s cizinou; však demokraté v nerozumné své zběsilosti a snaze o rozvrácení všeho co zvalo se republikánským, zrušili reciprocity a všechny výhody jež z ní vyplývaly. A co vidíme nyní? Přátelské a příznivé dříve poměry obchodní se všemi zeměmi jsou nyní vše méně rozrušeny. Našemu dobytku a masu jest do zemí evropských přívoz zamezen. Náš vývoz, který pod vlivem reciprocity v roce 1892 do Belgie obnášel \$48,000,000, klesl loni na \$25,000,000; vývoz do Německa, který byl v roce 1892 \$105,000,000, klesl v minulém roce na \$92,000,000; vývoz do Francie, který obnášel před třemi lety na \$90,000,000, klesl na \$45,000,000; vývoz na Kubu a Porto Rico, který obnášel \$20,000,000, jest již jen \$13,000,000 a tak dále po celé čáře. To jest tedy to ovoce té vše ničící politiky demokratické; zničila blahobyť a průmysl doma, nič náš vývoz, nič dobrou shodu kterou jsme měli s cizinou, slovem nič vše, co prospěšného. Ti občané, kteří brali vše na lehkou váhu a měli za to před třemi lety, že nemůže škodit zkusit to, jak by to chodilo za vlády demokratické a že se vždy můžeme vrátiti k republikánské, uznávají asi nyní, že nám ta zkušenost přišla zpropadeně draho a že napravení není tak snadné jak si troufali. Jestli ale většina národa přišla k tomu poznání, že demokracie není ani schopna ani mocna vésti národ tento po cestě blahobytu a vřtřpl-li si toto naučení pro budoucnost, pak nebylo nyníš utrpení nadarmo.

Jest novější doby velmi málo našich krajanů, kteří by nebyli slyšeli o Dra. Petra Hoboku, o němž se praví, že jest to ten nejlepší lék ve všech, co jich věda pro čištní krve kdy vyrobila. Zkusil jste jej?

Kdo chce mít léky nejlepší, ať koupí léky Severovy. Chraňte se léků padělaných!

Budoucí spor s Anglií.

Článek anglického časopisu, St. James Gazette, vyzývájící vládu, aby nenechala bez povšimnutí stavbu průplavu nicaraguanského v střední Americe a aby hájila práv anglických, zajištěných smlouvou Clayton-Bulwerovou, zůstane sotva bez povšimnutí, jak zde, tak v Anglii. Mělo se vlastně očekávati již dříve, že ostrážitá Anglie pozvedne hlasu svého v této věci.

Jak známo, jednalo se v minulém kongresu o záležitost nicaraguanskou a jedna ze sněmoven prošla předloha, kteráž byla by totožnou, jakoby Spojené státy chtěly podniknouti ve vlastní správě stavbu průplavu nicaraguanského. Předloha ta povolovala společnosti k tomu účeli založené vydání úpisů ku stavbě nicaraguanského průplavu v obnosu sedmdesáti milionů, jichž splacení, jak kapitálu tak úroků, Spojené Státy zaručovaly. Mimo těchto sedmdesáti milionů povoleno společnosti vydati další úpisy v obnosu třiceti milionů dolarů bez záruky Spojených Států. Všechny tyto úpisy měly použity býti ku zřízení zmíněného průplavu. Sekretář pokladny měl míti vřehň dohlídku nad podnikem a komise patnáctičlenná vésti správu podniku. Do této komise ustanoví prezident 10 členů. Za to, že Spojené Státy zaručily splátku úpisů, obdrží za stejný obnos (sedmdesát milionů dol.) akcií společnosti a mimo to obdrží právo zástavní (mortgage) na všechnen majetek společnosti.

Tato předloha nedošla ovšem konečného vyřízení, nebyla schválena sněmovnou, však byla toho dost blízka a nepochybně že v budoucím kongresu obnovena bude. Jak z toho viděti, staly by se Spojené Státy hlavním spolujáviteltem průplavu toho, hlavním držitelem akcií, ovšem jen následkem svého ručitelství, kteréž by arci později změněno bylo ve skutečné majetnictví.

To jest však v přímém odporu se smlouvou tak zvanou Clayton-Bulwerovou, kteráž dne 10. dubna 1850 mezi Anglií a Spoj. Státy uzavřena a dne 5. července prohlášena byla. Smlouva tato vztahuje se právě na tehdy obmyslený průplav nicaraguanský a smlouvajíc se ní obě velmoci, že žádná z nich nechce pro sebe míti výhradní kontrolu nad tímto průplavem, aniž zřizovati bude jakékoli opevnění za tím účelem v kterékoli části střední Ameriky, aniž používati vlivu svého neb moci své u kterékoli státní správy, kudy průplav onen povede, aby občané její nabyli práv takových. Dále že má průplav ten nejen zůstati neutrálním, ale i v případě že by obě smlouvajíc moci ve spolek válčily i tehdy nemá jedna druhé překážeti ve volném používání jeho.

Od té doby uplynulo ovšem již 45 roků a poměry valně se změnily. Obmyslený tehdy kanál se neuskutečnil, za to ale provedeno bylo spojení indického moře se středozemním prostřednictvím kanálu suezského, jehož zmocnila se Anglie. Na této straně pak vznikly zájmy naše vlastní, kteréž nejen že vyžadují provedení obmysleného podniku, nýbrž i to, aby týž byl Spojenými Státy ovládnán a v jejich správě zůstal.

Přijmutí předlohy k tomu cíli v minulém senátu Spojených Států jest důkazem, že kongres náš nehodlá dbáti ohledů na smlouvu Clayton-Bulwerovu, považuje jí za zastaralou a vztahující se pouze ku tehdy obmyslenému podniku. Budeli však Anglie státi na tom, že smlouva tato měla míti platnost pro všechny věky, může dojiti mezi námi a Anglií k vážnému sporu.

* Ve Franklin, O. hapala minulý pátek první národní banka tamnějšť. Vklady obnášijí pouze \$100,000.

HOVORNA.

Posud dotazy plyním třeňem tazatele ops. Uvěš dojdou povšimnutí a odpovědi. Dotazy nepopisované a anonymní nařez. Uveš uradního místa v kralj.

Fairfax, S. D.— Prosím adělte v Hovorově vaše mínění, jaký je na to zákon, když se usadí na nerozměřeném pozemku a pak to přijde k rozměření, zlási ten kdo se usadil na pozemku který je ve školní secei obdržel pozemek ten co domovinu, aneb může za svou práci obdržet nějakou náhradu. Někteří tvrdí, že je jakýsi zákon z roku 1891, který to dovoluje zabrat na domovinu.

Josef Slabý.

Odpověď. — Naše mínění jest, že kdo se usadil na secei školní, nemůže zajmouti po rozměření pozemek ten na domovinu. Nevíme o žádném zákoně z roku 1891 ani žádném jiném z jiné doby, který by to dovoloval, leda snad v terrioriích, kde školní secei posud jsou nevyhrazeny. Ten výklad v takovém případě mohl by snad připouštěti zákon z roku 1891. Dle dřívějšho znění zákona mohli na homestead býti zaujmaty "nezadané (unappropriated) obecné pozemky, na kterých osoba taková zadaný měla nárok zákupní, aneb kteréž v době kdy žádost se čini podléhají zákupu," však zákonem ze dne 3. března 1891 zrušeny byly zákony o zakupu a dotyčný článek zákona homesteadního (2289) změněn v ten smysl tak, že zní jednoduše na "nezadané obecné pozemky." Z toho by dovední advokáté američtí mohli ovšem vyvozovati, že vztahuje se to na všechny pozemky v terrioriích, i školní, jelikož tam nejsou vyhrazeny neb zadaný posud pozemky školní; však to nemůže vztahovati se na Jižní Dakotu, kteráž za stát přijata byla v roce 1889 a tudž již tím rokem všechny školní secei vyhrazeny byly. Nemá-li osadník nárok na pozemek, nemá ovšem též nárok na náhradu za práci na něm vykonanou, leda by jej od státu co školní zakoupil.

Dvaadvacet mrtvol.

Ze zřecení Gumry Hotelu v Denver vydobyto bylo do soboty 22 mrtvol a ač ještě tři osoby se pohřšují, má se za to, že nalezení budou zahynulí, a že proto souhrnný počet zahynulých obnášeti bude dvaadvacet. Neopatrný strojvedoucí o němž se má za to, že byl příčinou velkého toho neštěstí, Elmer Loescher, počítal se mezi zmlělé, až objevil se v jihozápadní části státu a tu byl zatčen. Neš o tom pochybnosti, že byl v ten večer opilý, ale jelikož vyvážil životem, nabývá pravdě podobnosti domněnka, že sám majitel hotelu byl konečnou příčinou výbuchu. Jelikož nalezen byl mrtev a sice v okolí kotlární, má se za to, že snad on to byl, který obcházaje dům a sledav, že strojvedoucí není na svém místě a že vody v kotli málo, studenou vodu do prázdného a rozpáleného kotle pustil, čímž výbuch způsoben. Loescher ohražuje se, že by byl vinný. Praví, že v kotli bylo vody dost a oheň ze na noc upravil. Když výbuch se stal a on byl v podezření, přehl přý, an se bál lynčován.

Obdržel

první odměnu — na svět. výstavě

Nejdokonalejší : připraven čistý prášek z vinného kamene. Proti smutnosti, kamsuce a jiných nečistot. 50 40 BOKO V ROYAL